

Szívizommá változott Oltáriszentség

Valószínűleg nem véletlen (Isten szótárából hiányzik a „véletlen”), hogy éppen ezekben az időkben volt kedves Istennek, hogy egy leejtett Oltáriszentség változzék át látványosan Jézus szent Testévé és Vérévé. Most, amikor a kézből áldozás erősen terjed, és ezzel együtt jár, hogy sokkal több Oltáriszentség részecske hullik le a földre, ekkor történik egy ilyen csoda, mely igazolja, hogy az Oltáriszentségben Jézus Krisztus valóban jelen van. – A szerkesztő

Szívizommá változott az Eucharisztia a lengyelországi Sokółka városában még 2008 októberében egy szentmise után a plébános állítása szerint. A pap áldozás közben leejtette a szentostyát, amit később az előírásoknak megfelelően féltetett. Az pár nap múlva emberi hússá változott. A bialystoki orvosi egyetem professzorai szerint tényleg szívizomról van szó. Az érsekség továbbította az ügyet a varsói nunciaturára. A végső szó az ügyben Rómáé.

Az észak-lengyelországi Bialystoki Érsekség hivatalos közleménye szerint az Edward Ozorowski érsek által felállított egyházi vizsgálóbizottság, amely a 2008. október 12-én, Sokółkában történt eucharisztikus csodát volt hivatott kivizsgálni, befejezte munkáját.

A közlemény szerint a 2009. március 30-án felállított bizottság megállapította a következőket: 2008. október 12-én a sokółkai Szent Antal-templomban tartott misén a plébános, Stanislaw Gniedziko kezéből áldoztatás közben véletlenül kihullott az átváltoztatott Szentostya, és leesett a földre. A liturgikus előírásoknak megfelelően a pap az Eucharisziát egy vízzel teli edénybe helyezte, és a tabernákulumba zárta; a szentmise után a sekrestye széfjében helyezte biztonságba. Ilyenkor az Eucharisztia pár nap alatt fel szokott oldódni a vízben. Itt azonban nem ez történt.

Amikor pár nap múlva, 2008. október 19-én a plébános kinyitotta a széfet, vörös foltot látott az Oltáriszentségen. Október 29-én az edényt tartalmával együtt a plébániaépület kápolnájába vitte át. Másnap az Eucharisziát a tabernákulumban egy korporáléra (kisméretű, fehér oltárterítő, a kehely „felszerelésének” része) helyezte. A lengyel sajtó híradása szerint az ostya vörös röggé változott, és elszínezte a kehely vizét is, majd amikor a fehér kendőre helyezte a pap, azt is.

Az érsekségi közlemény szerint 2009. január 7-én az Eucharisziából vett mintát a bialystoki orvosi egyetemre küldték egy orvosebizottsághoz, akiket azonban nem tájékoztattak az előzményekről, hogy megőrizték függetlenségüket. A kétagú bizottság (prof. Maria Sobaniec-Lotowska és prof. Stanislaw Sulkowski) közleményben állapította meg, hogy a minta emberi szívizomnak tűnik (a News-Poland.com híradása szerint a halál bekövetkeztének pillanatában megmaradt szívizomnak).

Az egyházi bizottság megállapította, hogy az orvosoknak megküldött minta egyértelműen a leejtett, a tabernákulumba, majd a plébánia kápolnájába helyezett Eucharisziából származik. Az ügy dokumentációját ezután tovább küldték a varsói Apostoli Nunciaturára. Az eucharisztikus csoda megállapításának és kihirdetésének joga Rómát illeti meg.

Az ilyesfajta eucharisztikus csoda nagyon ritka esemény, a leghíresebb talán a VIII. században, az itáliai Lancianóban történt eset. A Krisztus valódi jelenlétének tanában kételkedő bazilita szerzetespap kezében emberi hússá és vérré változott az Oltáriszentség, amikor a görög rítusban mondott misében épp azokat a szavakat mondta, hogy „Ez az én testem, és ez az én vérem”. A csoda ereklyéjét 1971-ben megvizsgálták, és megállapították, hogy valóban emberi szívizomhúsról és emberi vérről van szó, *a vér (és a szívizom vérmintája) AB típusú, amint a torinói lepel vérnyomai is* (ez a Közel-Keleten gyakori vércsoport). A Wikipédia szerint a számontartott eucharisztikus csodák közül csak a lancianói olyan eset, ahol az ostya is hússá vált, általában ugyanis csak a bor szokott vérré változni, vagy az ostyával valami más csoda történik.

(Magyar Kurír)

(Julia Kim, dél-koreai látnok nyelvén rendszeresen hússá változik a Szentostya, melyet II. János Pál pápa is megtapasztalt, amikor plébánosával nála jártak – Az Oltáriszentség előtt, Alapítványunk által kiadott könyv, 141-142. oldal)

A Dél-amerikai Oltáriszentség csodával a következő lapszámunkban foglalkozunk. – a szerkesztő)